
คำนำ

ถ้าจะว่าไปแล้ว ชีวิตก็เปรียบเหมือนกับการเดินทางไกลนั้นแหละ
ลูก คนทุกคนล้วนมีเป้าหมายที่เป็นความฝันของพวกเขา ที่พวกเขา
จะต้องไปให้ถึงให้ได้

ถ้าลูกลองสังเกตเป้าหมายที่คนทุกคนต้องการจะเดินไปให้ถึง ลูก
จะพบว่า ทุกคนล้วนต้องการมีชีวิตความเป็นอยู่ที่สุขสบาย มี
ทรัพย์สินเงินทอง มีความมั่นคงที่ชาตินี้ พวกเขาจะต้องสบาย
ด้วยเหตุนี้พวกเขาก็พยายามทุกวิถีทางที่จะต้องเป็นคนรวยให้ได้

การดิ้นรนออกเดินทางเพื่อจะไปหาความร่ำรวยไม่ใช่เป็นเรื่องที่
ง่าย จะมีสักกี่คนที่ออกเดินทางแล้วไปเจอความร่ำรวย เอาความ
ร่ำรวยกลับมา

พ่อเองก็เป็นคนหนึ่งออกเดินทางไปหาความร่ำรวยมากกว่าคนอื่น
ชีวิต ยิ่งพ่อพยายามหาเงินมากเท่าไร พ่อกลับไม่เจอ และไม่รู้จักด้วย

ซ้ำว่ามีอยู่ตรงไหน ยิ่งพอลองไม่เจอ พ่อก็ยังบ้านั่น พยายามแล้ว พยายามอีก ด้วยการชี้มาจากสมอง ที่คลอเคลียและผลแห่งการกระทำ ที่จะทำให้พ่อเจอความรู้มาให้ได้

ตำรา วิธีการตามหนังสือ HOW TO หรือแม้แต่การเลียนแบบวิธีการของคนประสบความสำเร็จ ซึ่งพ่อก็ไม่รู้จริงหรอกว่า คนที่อ้างตัวว่าประสบความสำเร็จ แท้จริงแล้ว เขาเป็นคนรวยจริงแล้ว หรือยัง ถูกนำมาปรับใช้เพื่อพ่อจะได้ทำตาม เอาแบบอย่างเพื่อพ่อจะสำเร็จได้บ้าง แต่ไม่ว่าจะเลียนแบบอย่างไร พ่อก็ไม่เจออีกเหมือนกัน เข้าทำนองว่า ยิ่งเลียนแบบ ยิ่งเงิง ยิ่งหายนะ ยิ่งเลียนแบบ ยิ่งไม่เจอตัวของพ่อเองเลย ว่าจริงๆ แล้วพ่อเป็นคนอย่างไร

การไม่รู้ว่าตัวเองเป็นคนอย่างไร ถือเป็นการไม่เจอเจอตัวเอง ไม่รู้จักตัวเอง ไม่เข้าใจตัวเอง แล้วอย่างนี้ พ่อจะพึ่งพาตัวเองได้อย่างไร พ่อจะพาตัวเองให้รู้ซึ่งถึงนิยามที่ว่า “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน” ได้อย่างไร

พ่ออารัมภบทเล่าเรื่องเกริ่นนำมา ก็เพื่อต้องการจะกระชากมือของลูกที่พ่อสมมติว่า ณ ขณะนี้พ่อกำลังจับมือลูก ในขณะที่ลูกเองก็

กำลังอยู่ในอาการออกเดินทางไปหาความสำเร็จ ว่า “หยุด เกอะ
ลูก ความสำเร็จไม่ใช่ไปทางนั้น ความสำเร็จอยู่ทางนี้ต่างหาก อยู่
ตรงการที่ลูกหยุดเดินทางหา”

พ่อกำลังหมายความว่า ความสำเร็จเกิดขึ้นได้ด้วยการที่ลูกต้องไม่
ไปหาความสำเร็จแบบเดินไกลออกไปจากตัว ลูกต้องหันหลังกลับ
แล้วเดินเข้าไปหาศูนย์กลางกายของตัวลูกเอง

สาเหตุที่ลูกต้องเดินเข้าไปหาศูนย์กลางกายของตัวลูก ก็เพราะที่
ศูนย์กลางกายของลูกมีจิตของลูกซุกซ่อนอยู่

จิตที่ซึกมันด์ พรอยด์ จิตที่ไอน์สไตน์ จิตที่ไอแซค นิวตัน จิตที่บิล
เกตส์ จิตที่วอเรน บัฟเฟตต์ และคนที่ประสบความสำเร็จอย่างยิ่ง
ใหญ่ของโลกอีกหลายคนค้นพบตามคำสอนของพระพุทธเจ้า เมื่อ
กว่า 2,500 ปี จิตที่พ่อบอกลูกนี้ต่างหากเป็นปริศนา เป็นความลับ
ของความร่ำรวย เป็นความลับของความสำเร็จทั้งมวลที่จะเกิดขึ้น
กับชีวิตของลูกได้ ปราศจากการเจอจิต ลูกจะไม่มีทางประสบ
ความสำเร็จอย่างยิ่งใหญ่ได้
จริงๆ แล้ว การเจอจิต ก็คือการเจอตัวเองนั่นเอง เมื่อเจอตัวเอง

ก็จะเจอปัญญา และเมื่อเจอปัญญา ปัญญาที่จะถูกใช้เพื่อสร้าง
ความสำเร็จแบบง่ายยิ่งกว่าพลิกฝ่ามือ ลูกจะกลายเป็นคนรวย
และยังมีความสุข ความสงบกับชีวิตทุกคำวันอีกด้วย

นี่เองที่พ่อบอกว่า ความสำเร็จต้องหาจากภายในตัวลูก หาจาก
ภายนอกไม่ได้

ทั้งชีวิตของพ่อที่เดินทางมา 16,790 วัน พ่อรู้อะไรดีๆ ที่เป็นหัวใจ
เป็นเคล็ดลับของความสำเร็จ พ่อไม่อยากให้เรื่องที่พ่อรู้ และยากที่
คนส่วนใหญ่จะรู้ตายไปพร้อมกับตัวพ่อ พ่อจึงตัดสินใจเขียนบันทึก
ให้ลูกได้อ่าน

บันทึกที่พ่อเขียนถึงลูกทุกวันที่ลูกถืออยู่ในมือเล่มนี้จะบอกทางให้
ลูกได้ใช้ชีวิต ให้ลูกได้เดินทางไปถึงประตูแห่งความสำเร็จ ซึ่งเมื่อ
ลูกผลักประตูเข้าไป ลูกก็จะเจอความฝันที่เป็นจริงของลูก

นับจากวันนี้ไปอีกไม่นาน หากพ่อต้องตายไปในวันใดวันหนึ่ง พ่อจะ
ไม่เสียใจเลย เพราะพ่อได้ทำหน้าที่ของพ่อครบถ้วนแล้ว
มันเป็นหน้าที่ที่พ่อ สอนเรื่องชีวิต และวิธีการใช้ชีวิตให้กับลูก ลูก

จะมีบันทึกของพ่ออยู่เคียงข้าง เสมือนว่า พ่อไม่ได้ตายไปไหน พ่อ
ยังคงอยู่เคียงข้างลูก และเป็นเพื่อนเดินทางของลูกตลอดไป

อย่าลืมเอาบันทึกเล่มนี้ติดตัวไปไหนมาไหนด้วยล่ะ ว่าเมื่อไรก็หยิบ
มันขึ้นมาอ่าน อ่านมันซ้ำๆ อ่านมันบ่อยๆ แล้วลูกจะค่อยๆ เข้าใจ
จนวันหนึ่ง ลูกจะอยู่ในอาการร้องอ้อ และยอมรับอย่างไม่มีเงื่อนไข
ไว้ ว่าทั้งหมดที่พ่อสอนลูกเป็นเรื่องจริง ใช้งานได้จริง ทำให้ลูก
ประสบความสำเร็จในชีวิตและในหน้าที่การงานได้จริง

รักลูก

ชาย กิตติคุณากรณ์

www.fpmcourse.com

www.advicefpm.com

E-MAIL : sumrej2011@gmail.com